

[Lawaetz]

brædder. Næste morgen var de væk. Så kom han med sin skurvogn. Næste morgen var den brækket op. Så satte han pigtråd rundt omkring. Næste morgen var det klippet i stykker. Det er den slags ting, som samfundet tilsyneladende med glæde betaler uden at gøre alverdens vrøvl.

Derfor spørger man sig selv: hvor længe vil samfundet finde sig i, at det bare får lov til at køre? Hvor længe vil man betale for det? Penge, ja, det er jo noget, man ikke taler om, men her er faktisk gennem årene tale om et millionbeløb, som den danske befolkning har betalt. Spurgte man befolkningen, er jeg sikker på, at socialdemokratiet ikke havde befolkningen bag sig. Mindst 80 pct. har tidligere udtalt, at man ville være med til at nedlægge Christiania.

Andre ting, man kunne spørge om – det er pinligt – er: hvor mange mord er der begået, hvor mange retsforfølgninger har der fundet sted igennem de år? Det er jo et rent statistisk spørgsmål.

Hr. Dræbye var inde på, at det er mennesker, man taler om. Ja, selvfølgelig er det da mennesker, man taler om, men spørgsmålet er jo, om det er menneskeligt, det, man gør over for Christiania ved at lade det fortsætte under de forhold, som de vitterlig lever under derude. At nogle mennesker har foretrukket at leve på den måde, står dem frit for, men det må være for deres egen regning.

En anden ting, der også spørges om hele tiden, er: hvor skal de hen? Ja, noget kommer af sig selv. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at ca. en tredjedel er udlændinge af en eller anden art, skandinaver eller norddanskere. Der er vel kun ét svar på det: dem må man sende hjem, hvor de hører til. Hvor skal de andre hen? Ja, der tales om støtte. Hr. Dræbye er vel den mest støttevenlige. De skal især have støtte i første omgang. Hvor kan vi så anbringe dem? Man kunne jo foreslå et sted som Sprogø. Der står fine bygninger, og der er et stykke land, der ikke bruges til noget som helst. De kunne måske også placeres mange andre steder.

Fru Anne Grete Holmsgård var jo den eneste, der høstede bifald fra balkonen. Det misunder jeg hende ikke. Hun udtalte ordret: »Christiania har meget at byde på.« Ja, det er rigtigt – det har det samme at byde på som Singapore, Filippinerne og sådan nogle steder, og det er da naturligvis billigere, hvis

man ønsker den slags forlystelser, at tage til Christiania, end det er at rejse ud til Filippinerne.

Hvad er konklusionen af alt dette her? Man har i dag stillet et meget enkelt spørgsmål: hvornår skal Christiania nedlægges? Vi har set fronterne blive trukket op; vi kendte de fleste af dem i forvejen. Hr. Dræbye står som sædvanlig som et balancepunkt. Det, som undrer mig mest, er i og for sig, at en på andre måder ansvarsfuld regering – den vil i hvert fald gerne fremstå sådan – simpelt hen lukker ørerne og øjnene for alt det, der sker, og kommer med mere eller mindre voldsomme udfald mod partier, der har en anden opfattelse.

Betyder det, at vi skal beholde Christiania som den skamplet, det efterhånden er, i al evighed? Betyder det, at Christiania skal nedlægges, eller betyder det, at man igen skal have en eller anden lunken løsning, som i årevis kan køre derudad til ærgrelse for en masse mennesker, til lykke for ikke ret mange og til ulykke for en hel masse?

Dræbye (RV):

I sig selv er der meget gode grunde til ikke oven på en lang redegørelsesdebat at fortsætte i en ny debat med de samme argumenter om de samme ting. Det grundlag for debatten, som er repræsenteret af de to repræsentanter for fremskridtspartiet, giver endnu en række grunde til, at man ikke skal forlænge debatten her i dag, så det skal jeg undlade. At tage stilling til og vurdere så megen løs snak vil tage så lang tid, at det bestemt ikke ville være rimeligt over for tingets medlemmer.

Jeg skal indskrænke mig til at oplyse, at det radikale venstre ikke kan støtte den af hr. Knud Lind foreslåede dagsorden, men at vi kan tiltræde den af hr. Camre foreslåede dagsorden. Til det sidste vil jeg føje, at det ikke, som det også er fremgået af den foregående debat, er ensbetydende med, at vi til fulde støtter ministerens redegørelse. Vi havde en række kritiske bemærkninger til den, dem har vi fortsat, men vi mener, at ministeren bør tage ved lære af den debat, og vi giver ham en chance for det ved at stemme for dagsordensforslaget fra hr. Camre.

Anne Grete Holmsgård (VS):